

Altorjai Sándor, Adler

(Maklár, 1933. I. 26. - Szigliget, 1979. X. 10.)

gyógyszerész, festő.

A Budapesti Orvostudományi Egyetemen 1957-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. Művészi ambíciói révén rövid ideig működött a gyógyszerészi pályán. A Magyar Képzőművészeti Főiskolán Hincz Gyula, Fónyi Géza és Barcsay Jenő növendékeként 1963-ban végzett. Közben tanulmányúton járt 1960-ban Moszkvában és 1962-ben Prágában. Szigligeten élt 1965-től a haláláig. Művészetére döntő hatást gyakorolt Erdélyi Miklós és Szabó Ákos barátsága, akikkel gyakran részt vett avantgárd összejöveteleken. A szürnaturalizmus és a pop-art hatását mutató alkotásai (Süllyedjetek felfelé, 1967; Integető, 1967) után egyedi csorgatásos technikával készült irizáló színvilágú, amorf lényeket felvonultató képeket készített (Totyográf-sorozat). Alkalmazta Rauschenberg montázstechnikájának továbbfejlesztett változatát is (Aleatorikus montázs, 1975). Az élete végén a korábbi műveit is felhasználva hatalmas, drámai erejű kompozíciókat alkotott (Sugármeghajtású koporsó, 1979; Poliskizoid montázs, 1979). Művészeti hagyatékát az Első M. Látványtár Alapítvány gondozza.

Irodalom:

1. Révai Új Lexikon. 1. köt. 403.,
2. Új M. Életrajzi Lexikon. 1. köt. 105-106.,